

Dokumentum

Hosszu sorozat

Még csak öt óra volt, de már nagy este. Az utcán egyetlen lámpa sem ~~világított~~, csak a házfalak derengtek, vörhenyes, foszforos fény-nyel, mert tegnap óta égett a 87.-es számú ház, ahol a patika volt. Az Iparművészeti Főiskola felől-időnkint végiggépuskálták az utca hosszát, ~~xxxxxxxxxxxx~~ idegesen és kiszámíthatatlanul, ahogy holtra-fáradt katonák tüzelnek, amikor a sötét semmibe mered a szemük.

Az innesső oldalon kinyílt egy ~~házkapu~~. Egy fiatalasszony ki-lépett az utcára, hangtalanul lenyomta a kilincset, megvárt egy rövid, egy hosszú és még egy rövid sorozatot, s aztán átvágott az uttesten. Sietett, de nem futott. Vigyázott, hogy lépte ne üssön zajt. Fejét behuzta válla közé és előreszegte ~~x~~ homlokát, mint amikor éppen szembe-vág a szél.

Tulajdalt bement egy házba, föltapogatózott a sötét lépcsőkön, végigment a körbefutó folyosón és bekopogott egy ajtón. ~~xxxxxxxxxxxx~~ ~~xxxxxxxxxxxx~~ Még egyszer s aztán még egyszer kopogott, de ~~sem~~ sem kisérem ~~xxxxxxxxxxxx~~ mozdult a lakásban. Egyszer csak áttetszővé vált a szomszédék tejüveggel berakott ajtaja. ~~Gyertyaláng~~ Gyertyaláng libbent ki a résen, s egy asszonyarc nézett ki rajta, mély gödrökbe buvó szemmel.

- Maga az? - kérdezte. - Nincsenek itthon. Már három napja nem jártak idehaza.

- Köszönöm, - mondta a fiatalasszony.

~~Sarkonfordult~~ ~~xxxxxxxxxxxx~~. Elindult. Hátra sem nézett.

- Kell valami? - kérdezte a másik, akinek ~~xxxx~~ a gyertyáról nem csak a szemébe, hanem a szájába is mély árnyék vetült. - Talán én is tudok segíteni.

- Magától nem fogadok el semmit, - mondta a fiatalasszony.

Lement a lépcsőn, átvágott az uttesten. Féluton megállt s egy szempillantásig várta, elengedett maga előtt egy hosszú sorozatot. Ha-zaérve megfeledezett az óvatosságról: ~~xxxxxxxxxxxx~~ dördülve csepta be a házkaput maga után. A dördülésre ráfelelt a Főiskola előtti géppuska-fészek, lövések hallatszottak a háztetőkről, mély, morgó hangon meg-szólaltak az ágyuk. Nagy vako'attömbök hullottak a földre és tompa puffanással estek szét; néhány perc múlva csönd lett. Rőtes füst gomo'gott abból a házból, ahol a patika volt.

Drámaélet

„Amikor a szöveg kilép abból a tradicionális, színpadi keretből, ami pedig a kortársak számára állandónak és változtathatatlanoknak tűnik; nem vesz tudomást konvenciókról, megszokásról, kánonról vagy éppen tilalmakról, és nekiáll törvényt bontani és teremteni. Mint egy alkotmányozó gyűlés, ott, az íróasztalon, a szigorúan egyfős létszám mindig abszolút többségével. És így teremt törvényt a színháznak is, akár.” (Nagy András)

„Színház és nyelv. Az összekapcsolt fogalmak közti összefüggés nyilvánvaló. Van köztük kapcsolat, de hogy az valóban mellérendelő-e, nem is olyan egyértelmű.” (Sirató Ildikó)

„Egyfajta szabványos kritikai formát választottam, hogy a lehető legkevésbé mellébeszélés, az előadástól független személyes élmény kerüljön az értékelésbe. Csak az volt a fontos, amit a színpadon láttam, és mellékes az, hogy éppen milyen a színház atmoszférája, mennyi ideig zörög a cukorkabontogató néző mellettem vagy milyen az aznapi hangulatom.” (Janisch Attila)

„A fokozatos módon bekövetkező telítődés és a gondviselő eltűnése miatti kiüresedés létrehozza a vers legnagyobb feszültségét, mely a mű befejezésével sem csillapul, hiszen ez alapozza meg a vers egésze elé görbe tükröt tartó ironikus gesztust.” (Basa Viktor)

„Ki szelídítette meg az első tyúkot s vajon ki vadította meg az első embert? És kik vagyunk mi, akikre ez a feladathálózat száll, hogy készel-villával evő Nobel-díjas oxfordiak legyünk vagy kannibál-Hannibálok?...” (Lászlóffy Aladár)

Ára: 650 Ft. Előfizetés: 5000 Ft.

Előfizethető személyesen valamennyi postán és a kézbesítőknél, a Magyar Posta Zrt.
(1) 303-3440-es faxszámán, a hirlapelofizetes@posta.hu e-mail-címen,
valamint a szerkesztőségben.

A Napút elérhető az interneten: <http://www.napkut.hu>

Számlaszám: OTP 11713005-20381185



Folyóiratunk megjelenését
a Nemzeti Civil Alapprogram
támogatja.